

ΤΟ ΘΕΜΑ

Μήνυμα
προς Αθήνα

«Το ΔΝΤ θεωρεί ως βασικό σημείο, ενόψει της αξιολόγησης, τη διοίκηση του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων», είπε ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Του ΣΠΗΡΗ ΚΑΨΩΧΑ
s.kapsoshas@realnews.grΥποπα παιχνίδια
από τους δανειστές

Απαιτούν να έχουν τον έλεγχο του νέου Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων και ζητούν εκβιαστικά η έδρα του νέου φορέα να είναι στο Λουξεμβούργο και όχι στην Αθήνα

Το θρίλερ της 13ης Ιουλίου 2015 με το νέο Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων, που κόντεψε να θέσει τη χώρα εκτός ευρώ, ξαναοίγουν αιφνιδιαστικά οι δανειστές, απαιτώντας τον απόλυτο έλεγχο της δημόσιας περιουσίας.

Στο παρασκήνιο των επαφών που είχε ο υπουργός Οικονομικών **Ευκλείδης Τσακαλώτος** με κορυφαίους Ευρωπαίους υπουργούς και στελέχη των δανειστών κατά την πρόσφατη ευρωπαϊκή του περιοδεία, βρέθηκε προ του επίμονου αιτήματος για επανεξέταση του θέματος του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων, με στόχο τη μεταφορά της εποπτείας και της διαχείρισης στα χέρια του κουαρτέτου.

Ενδεικτική του κλίματος και των πιέσεων που ασκούνται προς την κυβέρνηση είναι η προχθεσινή δήλωση του Γερμανού υπουργού Οικονομικών **Βόλφγκανγκ Σόιμπλε**, ότι «υπάρχει και το θέμα που συνδέεται με τη διαμόρφωση του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων. Το ΔΝΤ θεωρεί ως βασικό σημείο, ενόψει της αξιολόγησης, τη διοίκηση του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων».

Ξένος μάντζερ

Αλλά και η επισήμανση κορυφαίου στελέχους του οικονομικού επιτελείου, ότι «λαθεύει όποιος νομίζει ότι η τρέχουσα αξιολόγηση έχει ως καυτό σημείο το ασφαλιστικό, το μεγάλο πρόβλημα είναι το υπό σύσταση Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων, το οποίο έχει συγκεντρώσει το ύψιστο ενδιαφέρον των δανειστών», αποκτά ιδιαίτερη σημασία, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο θέμα περιλαμβάνεται στα προαπαιτούμενα για να κλείσει η επικείμενη αξιολόγηση.

Σύμφωνα με πληροφορίες, Βερολίνο, Βρυξέλλες και Ουάσιγκτον ζητούν την τοποθέτηση ξένου μάντζερ στη διοίκηση του νέου Ταμείου και -ει δυνατόν- έλεγχο της πλειοψηφίας του διοικητικού συμβουλίου. Ταυτόχρονα, επαναφέρουν στο τραπέζι το ενδεχόμενο να ορισθεί ως έδρα του Ταμείου η πόλη του Λουξεμβούργου, αντί της Αθήνας που έχει συμφωνηθεί στο τελευταίο μνημόνιο.

Επίσης, εντελώς ξαφνικά αναθεωρούν τον στόχο για τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις και θέλουν τριπλασιασμό της απόδοσης μέχρι το 2018. Στην αρχική συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης και των δανειστών, αφού περιγράφεται η δυσμενής διεθνής συγκυρία, το ΔΝΤ προβλέπει έσοδα 1,5 δισ. ευρώ, ενώ η Κομισιόν έχει ανεβάσει πιο ψηλά τον πήχη, εκτιμώντας τα έσοδα σε 2,5 δισ. ευρώ μέχρι το 2018.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος κατά την πρόσφατη συνάντησή του με τον Γερμανό ομόλογό του

Τώρα οι δανειστές ζητούν έσοδα της τάξης των 8 δισ. ευρώ για την επόμενη τριετία. Και όλα αυτά όταν το ΤΑΙΠΕΔ βλέπει ότι στην καλύτερη περίπτωση τα έσοδα μπορούν να φτάσουν την επόμενη τριετία τα 6 δισ. ευρώ!

Το φιλέτο

Οπως προβλέπεται από την αρχική συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης και δανειστών, το νέο Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων -που ουσιαστικά θα διαδεχθεί το ΤΑΙΠΕΔ- θα συσταθεί με περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου και η έδρα του θα είναι η Αθήνα και όχι το Λουξεμβούργο. Προβλέπει ακόμη τη δημιουργία ενός χαρτοφυλακίου στο οποίο, με ορίζοντα 30ετίας, θα δημιουργηθεί ένα αποθεματικό ύψους 50 δισ. ευρώ, ως αξία των περιουσιακών του στοιχείων (ακίνητα, μετοχές και δημόσιες επιχειρήσεις). Στο Ταμείο πιθανόν να ενταχθούν και όλα τα μελλοντικά έσοδα που θα προκύψουν από την εκμετάλλευση του

ορυκτού - φυσικού πλούτου της χώρας (υδρογονάνθρακες κ.λπ.).

Η ένταξη περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου στο Ταμείο δεν σημαίνει απαραίτητα και πώλησή τους, σε αντίθεση με τα ακίνητα του ΤΑΙΠΕΔ που είναι προς πώληση. Κάποια ακίνητα, πράγματι, μπορεί να πωληθούν, για ορισμένα να υπάρξουν μακροχρόνιες παραχωρήσεις και άλλα να δημιουργούν εισόδημα που θα εισρέει στο Ταμείο.

Εντελώς ξαφνικά αναθεωρούν τον στόχο για τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις και θέλουν τριπλασιασμό της απόδοσης μέχρι το 2018

Από τα 50 δισ. ευρώ κεφάλαιο, το 50% θα χρησιμοποιηθεί ως εγγύηση των τραπεζών για τις ανάγκες της ανακεφαλαιοποίησης, ενώ το υπόλοιπο 50% θα πάει σε ανάπτυξη (το 25%) και στην αποπληρωμή του χρέους (το άλλο 25%).

Νέα μέτρα 9,3 δισ. ευρώ
έως το 2018

Ταυτόχρονα, ΔΝΤ και Βερολίνο ασκούν ασφυκτικές πιέσεις προς την Αθήνα για να περιληφθούν στο υπό κατάρτιση μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα νέα μέτρα, που αγγίζουν συνολικά τα 9,3 δισ. ευρώ για την περίοδο 2016-2018.

Οι δανειστές βλέπουν μεγάλα δημοσιονομικά κενά για την επόμενη τριετία, τα οποία θα προέλθουν -σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονές τους- από τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών, αλλά και από τη χαμηλή απόδοση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Για τον λόγο αυτό, ζητούν αύξηση των πρωτογενών πλεονασμάτων και άμεσες περικοπές στις κύριες και τις επικουρικές συντάξεις.

Ζήτημα μη επίτευξης του στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα 0,53% του ΑΕΠ φέτος έχει θέσει το ΔΝΤ, ενώ για το 2018 επισημαίνει ότι η επίδωξη για 3,5% θετικό αποτέλεσμα είναι υπερτιμημένη. Το Ταμείο διαπιστώνει ότι το κενό φέτος μπορεί να φτάσει το 1,8 δισ. ευρώ, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό το ποσό τυχόν δημοσιονομικές «τρύπες» που εκτιμάται ότι θα προκύψουν εξαιτίας των περιορισμένων παρεμβάσεων στο ασφαλιστικό.

Υπολογίζοντας τις αποδόσεις των μέτρων που έχουν ληφθεί και τους στόχους που έχουν τεθεί με βάση το μνημόνιο, οι αναλυτές του ΔΝΤ εκτιμούν ότι την τριετία 2016-2018 θα απαιτηθούν νέα μέτρα που κυμαίνονται από 8,2 δισ. ευρώ (στο μετριοπαθές σενάριο) έως 9,3 δισ. ευρώ (στην πλέον ρεαλιστική εκδοχή).

d.mihalidis@realnews.gr

η άποψη
του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΙΧΑΛΕΛΗ

Θέλουν όλοι έξοδο από την κρίση;

ΑΝ ΔΕΝ ΗΤΑΝ στην πρώτη θέση της «μαύρης λίστας» του Χάρβαρντ, τότε σίγουρα θα κατείχε περίοπτη θέση στο ρεπερτόριο των έργων του «θεάτρου του παραλόγου». Ο λόγος για τη «διαπραγμάτευση». Αυτή που βρίσκεται σε εξέλιξη εδώ και... έξι χρόνια αενάως, ανάμεσα στην τρόικα -με τις κατά καιρούς επωνυμίες της- και τις εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις, με μοναδικά διασπόμενα διακοπή της... προεκλογικές περιόδους!

Για να αποδίδουμε «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι», πέρα από την κυβερνητική αδεξιότητα και την αδολεσχία, παρατηρείται και μια ιδιαίτερη στάση των εταιρών-δανειστών. Αμφότερες οι πλευρές συμπεριφέρονται σαν να τους εξυπηρετεί η παρατεταμένη εκκρεμότητα με το ελληνικό πρόγραμμα. Από τη μία η κυβέρνη-

ση, διότι, όποτε την εξυπηρετεί στη στρατηγική της, ανεβοκατεβάζει το ποτενασίόμετρο της έντασης με τους δανειστές, από την άλλη η τρόικα διότι -επίσης- όποτε το επιθυμεί και για λόγους ισορροπιών μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών της- προωθεί τις πάγιες έως και εμμονικές θέσεις της. Είναι να απορεί κάποιος πώς κυβέρνηση και τρόικα λένε ότι επιδιώκουν την έξοδο από την κρίση, τις μεταρρυθμίσεις, την ανάπτυξη, την επιστροφή στην κανονικότητα, αφήνοντας σε εκκρεμότητα όλα τα ζητήματα ή δημιουργώντας ολοένα νέες εκκρεμότητες.

Η απορία αυτή ασφαλώς γεννάται διότι έχουμε κάνει μια θεμελιώδη παραδοχή: ότι όλοι θέλουμε την έξοδο από την κρίση.

Αλήθεια, την επιδιώκουν όλοι;